

Waarom heeft een kind soms een ergotherapeut nodig?

Kinderen zien ergotherapeuten om verschillende redenen, oa. voor problemen met:

- Zintuiglijke prikkelverwerking
- Visueel motorische en visueel perceptuele vaardigheden
- Fijne motorische ontwikkeling met betrekking tot behendigheid, kracht, grijpefficiëntie, bewegingsbereik en gebruik van beide handen
- Grote motoriek: kracht, coördinatie, evenwicht en uithoudingsvermogen
- Motorisch planningsvermogen
- Uitvoerende vaardigheden (executieve functies)
- Spel en sociale interacties

Ergotherapie kan na een diagnose van bijvoorbeeld DCD, NLD, ADHD, ASS, ... maar is ook mogelijk als er gewoon een (vermoeden van) leer/ontwikkelingsprobleem/achterstand is.

Hoe kan een kinderergotherapeut kinderen helpen?

Kinderergotherapeuten bepalen mee waar vertragingen, beperkingen of afwijkingen vandaan komen. Ze kunnen moeilijkheden in cruciale en onderliggende ontwikkelingsgebieden evalueren. Ze voeren ook interventies uit die een gezonde ontwikkeling bevorderen van aan de leeftijd aangepaste zintuiglijke, fysieke en cognitieve vaardigheden. Een kinderergotherapeut kan bijvoorbeeld werken aan de fijn-motorische coördinatie en motore planning om een kind te helpen zijn schoenen zelfstandig vast te maken.

Shahnaz Elmilou

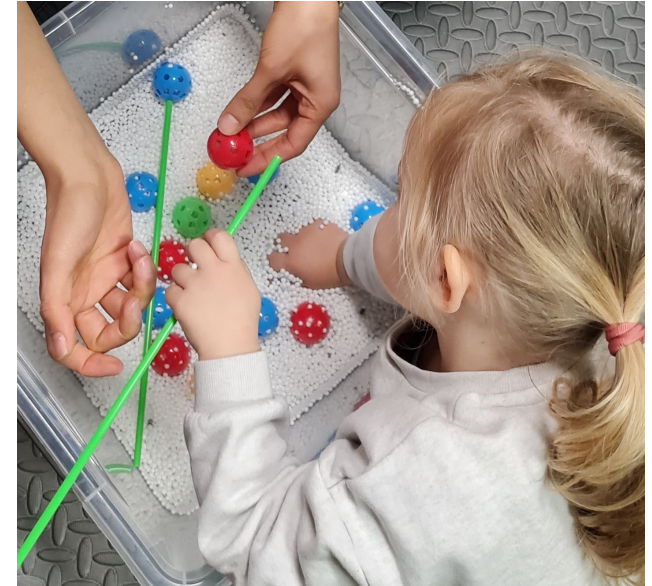
PEDIATRISCH ERGOTHERAPEUT
MASTER COGNITIEVE PSYCHOLOGIE
shahnaz@kinderencentraal.be

Dokter Peter Nordin

KINDER- EN JEUGDPSYCHIATER

Katrien Vanbrabant
BESTUURDER

ERGOTHERAPIE VOOR KINDEREN

kinderen
CENTRAAL

BISSCHOPPENHOFLAAN 436

2100 DEURNE

03/344 00 65

WWW.KINDERENCENTRAAL.BE

Kinderergotherapie houdt zich bezig met het bevorderen van de zelfredzaamheid van kinderen bij dagdagelijkse activiteiten.

We spreken dan bijvoorbeeld over de volgende activiteiten:

- het bereiken van ontwikkelingsmijlpalen
- spelen
- (zelf)zorg: eten, slapen, aankleden, uiterlijke verzorging, baden
- (voor)schoolse taken
- socialiseren
- ...

Een stevige basis op vlak van gewaarwordingen, motoriek en cognitie is erg belangrijk. Dit stimuleert hen om steeds nieuwe activiteiten te proberen die hun vaardigheden uitbreiden.

Om verbetering te bereiken in de bovenliggende gebieden: cognitie en intelligentie, en perceptuele-motore vaardigheden, zetten we in op de basis: het zintuiglijk systeem.

Een van de vaakst geziene onderdelen van ontwikkelingsproblemen bij kinderen zijn problemen op vlak van zintuiglijke prikkelverwerking. Deze term verwijst naar het moeite hebben van de hersenen om informatie te verwerken die vanuit de omgeving en vanuit het lichaam via de zintuigen binnenkomt.

De prikkelverwerkingsproblemen worden in drie groepen onderverdeeld:

- Sensorische modulatie stoornis,
- Senso-motorische stoornis
- Sensorische discriminatiestoornis.

Een diagnose wordt doorgaans gesteld door gebruik te maken van gestandaardiseerde testen, vragenlijsten, gestandaardiseerde observatieschalen en observatie van vrij spel in een ergotherapie praktijk.

Bij Kinderen Centraal gebruiken we een sensorische integratie benadering die is gebaseerd op spel en plaatsvindt in een veilige omgeving voor kinderen. In deze veilige omgeving worden kinderen blootgesteld aan precies de juiste uitdagende activiteiten om te leren hoe aangepast te reageren op een zintuiglijke wereld bij dagdagelijkse activiteiten.

Indicaties van problemen rond prikkelverwerking zijn:

- Een verhoogde reactiviteit op prikkels tonen
- Niet op bepaalde gewaarwordingen reageren (bv: niet merken dat hun naam geroepen wordt)
- Lusteloos/ongeïnteresseerd lijken
- Moeite hebben met het reguleren van hun eigen gedrag en emotionele reacties, vaak driftbuien hebben, gemakkelijk gefrustreerd of overdreven meegaand zijn
- Gemakkelijk afgeleid zijn, zwakke aandacht en concentratie tonen
- Onhandig zijn, onrijpe coördinatie en evenwicht vertonen, zwakke motorische planningsvaardigheden of zwakke handschriftvaardigheden hebben
- Een slecht slaappatroon hebben
- Beperkte eetgewoonten vertonen of een kieskeurige eter zijn
- Geagiteerd raken tijdens zelfzorgtaken of verzorging (aan-en uitkleden, nagels knippen, haar kammen,...)
- Zwak lichaamsbewustzijn
- Neiging om beweging of tactiele prikkels op te zoeken en/of te vermijden
- Slap lijken of een lage spierspanning hebben, snel moe worden en vaak onderuitgezakt zitten
- Liever alleen spelen of moeite hebben om met andere kinderen samen te spelen
- Moeite hebben met het accepteren van veranderingen in routine of het maken van overgangen